

— Тази година сигурно има много зайци, — подметна нѣкой отъ по-възрастнитѣ.

— Ехъ, че коя година не е имало зайци. Ако зайцитѣ нѣмаха толкова много неприятели, то отъ тѣхъ не бихме могли да поминемъ и никакъвъ посѣвъ не бихме могли да опазимъ. Отъ единъ чифтъ зайци за нѣколко години биха се навѣдили милиони. Женската ражда четири пѣти въ годината, всѣки месецъ презъ лѣтото отъ две до петъ малки. А първитѣ и вторитѣ родени, до края на лѣтото и тѣ сж вече майки. Но благодарение на това, че много и много отъ малкитѣ зайчета загиватъ отъ лошитѣ родителски грижи. Майката се грижи за тѣхъ най-много 5—6 дни, следъ това ги изоставя на сждбата имъ. Разбира се, много отъ тѣхъ загиватъ, защото сж още неспособни да се запазятъ отъ поройни дѣждове, които ги издавятъ, отъ грабливи птици, които винаги обичатъ тѣхното крехко и вкусно месо, отъ диви котки, отъ лисици. Само малко отъ тѣхъ се спасяватъ. И пакъ сж толкова много зайцитѣ, защото много се развъждатъ. А страшни неприятели на малкитѣ зайчета сж и възрастнитѣ мжжкари, тѣхнитѣ бащи, които сж жестоки и много измжчватъ малкитѣ. Но и на оцѣлѣлитѣ живи и станали голѣми зайци не е писано дълъгъ животъ, защото лисици, вълци, а най-вече човѣкътъ сж постоянно въ следитѣ имъ. И колкото и да е силенъ бѣгачъ, заекътъ бива пакъ настиганъ отъ пушката, издебванъ отъ лисици и други врагове. Наистина, той чува много съ дългитѣ си уши, но въ замѣна на това пѣкъ слабо гледа. Късогледъ е.

— Ами, като е късогледъ, като чува толкова силно и като е толкова страхливъ, защо не бѣга още като усѣти опасността? — запитаха децата.

— Погрѣшно се мисли, деца, за заека, че е страхливъ, — продължи дѣдо Нейко. — Той не бѣга веднага, като усѣти наблизо неприятелъ, и това показва, че не е страхливъ. А бѣга, защото бѣгането е неговото едничко срдѣство за защита. Ако имаше здрави зѣби, щѣше да хапе, ако бѣше силенъ, щѣше да се бори. А той е слабо животно, безъ никакви други срдѣства за защита, освенъ дългитѣ му и здрави задни крака, съ които при опасностъ може да прави повече отъ три метра скокове. Освенъ това, заекътъ е хитъръ и съобразителенъ. Едно време зайцитѣ се ловѣха най-вече съ хрътки — особенъ видъ кучета, дълги, високи и тънки, които бѣгатъ по-силно отъ заека. Виждалъ съмъ какъ заекътъ изхитряваше хрътката, когато тя го настигне. Като усѣти, че следъ минута ще бжде хванатъ, заекътъ въ мигъ се спре, лѣга и хрътката го прескача и заминава. И докато тя да се сѣти какво е станало и разбере на коя страна е избѣгалъ, заекътъ скача назадъ, бѣга и по тоя начинъ се спасява.

А не веднажъ ми се е случвало да наблюдавамъ, какъ заекъ заблуждава и кучета, и ловци. Той знае, че кучетата винаги вървятъ по следитѣ му, и за да ги заблуди, направля въ различни посоки нѣколко голѣми скока и по тоя начинъ кучетата изгубватъ дирята му.